

so prignali v Maribor 22. maja. Izpovedal je, da je meseca februarja po pobegu iz zapora na Pobrežju pri Mariboru sklenil zvezo z znančema, v kojih spremstvu je izvrševal vlome. Plen, katerega so si prilastili, znaša po Babičevi cenitvi 25.000 Din, vendar so dobili oškodovani ukradeno blago nazaj. Dvakrat je vlomil v trgovsko hišo »Pregrad« na Aleksandrovi cesti v Mariboru in tretjič v trgovino s čevlji Kerber na Pobrežju. Odločno pa taji, da bi bil udeležen pri vlovu v tekstilno tvornico Stein na Pobrežju, ker je bil tedaj že v Zagrebu.

Vlomilci na delu. V Graški gori nad Slovenjgradcem so obiskali vlomilci posestnika Franca Detečnika, kateremu so odnesli 40 kg prekajenega mesa. — Najbrž isti nepridipravi so razbili v noči izložbeno okno na trgovini Viktorja Planinšeca v št. 11ju pod Turjakom. Odnesli so raznega blaga za 13.000 Din. Uspel jim je neopažen pobeg, ker je ob času vloma močno deževalo.

Zločin na cesti. Na cesti med Ormožem in Mihovcami se je zgodil zadnje dni na večer krvav zločin. Posestniški sin Matija Gottwein se je vračal z zborovanja na kolesu proti domu. Na mostu preko potoka Lešnica je zadel na gručo ljudi, med katerimi je bil tudi 24letni Anton Gomboc, delavec doma iz Dolnje Lendave, ter zakonca Ivan in Terezija Hrčič. V temi je zgubil Gottwein ravnotežje in je padel s kolesa. Razljuten se je pobral s ceste, potegnul nož in se je pognal proti Gombocu. Napadeni je bil takoj presenečen, da se ni niti v bran postavil. V naslednjem trenutku mu je zasadil kolesar nož v levo stran prs tako, da se je zgrudil pri prici mrtev.

Cerkveni rop. V noči je bilo vlomljeno v župno cerkev v šmartnem pod šmarno gorjo pri Ljubljani. Vlomilec je na nepojasnjen način prišel v cerkev, vlomil v tabernakelj, vzel monštranco za Najsvetejšim in razmetal vse hostije po oltarju in po tleh. Sodijo, da je nazbrže zvečer namenoma ostal v cerkvi ter se pustil zakleniti, da je potem imel lažje delo. Zjutraj so opazili

to žalostno tatvino, pa je žal manjkala za roparjem vsaka sled.

Radi popivanja nož. V Šiški pri Ljubljani je bil od Jožefa Završnika iz Škofje Loke življenjsko nevarno zaboden 40letni Leopold Žbona, doma iz Bače pri Gorici. Vzrok zločina je brezmejno popivanje.

Izpred sodišča.

Obsojen na 4 leta in 6 mesecev robije. Dne 22. maja je obravnavalo celjsko sodišče slučaj uboja, katerega je zagrešil 21letni delavec Edvard Grmovšek, doma iz občine Globoko pri Brežicah. Letos 22. marca je smrtno zabodel v Piršembregu Mihaela Petančiča, očeta treh nepreskrbljenih otrok. Poleg uboja se je še zagovarjal radi lažje telesne poškodbe. Sodba se je glasila na 4 leta in 6 mesecev robije.

Slovenska Krajina.

Naš misijonar Kerec v nevarnosti, to se je hitro razneslo v rojstni fari Sv. Sebeščana, ko je to vest prinesel »Slovenec«. Farani molimo, da Bog očuva našega misijonarja, če je še pri življenju; če je pa že dal življenje za našo sv. vero, pa molimo za njegovo dušo.

Turnišče. Prednica tukajšnje sirotišnice, č. s. Zora, se je peljala na vozu s postaje Beltinci. Med izogibanjem na cesti je pridrvel še tretji voz od zadnje strani in se je konj nenadomama ustrašil in je voz zdrvel v jarek. Sestra prednica k sreči ni bila pri padcu prav nič poškodovana. To je pač zopet znak, da posvečajo razni vozniki premalo pažnje prometu na cesti. — Sirotišnica je sprejela dva otroka, ki sta ostala siromaka v Gomilicah. Fantek je star 5 let, deklica 4 in sta Gjerkeševa. — Dne 21. maja, na praznik Kristusovega vnebohoda, je bila naša župnija vsa razgibana in živa. Vršila se je namreč birma. S kakim veseljem so hiteli otroci v hišo božjo, ni mogoče reči. Lepo je bilo, ko smo sprejeli svojega g. škofa.

Sv. Sebeščan. Na Vnebohod smo imeli tukaj slovesnost prvega sv. obhajila. K obhajilni mizi je pristopilo 67 otrok, nekateri stari že 13 do 14 let. Ta dan smo zelo slovesno praznovali. Prvoobhajilci so se zbrali v tukajšnji šoli in šli s

svojim katehetom v procesiji v cerkev. Pri krstnem kamnu so ponovili krstno obljubo. Med sv. mašo so peli na koru otroci, posebno je ganila vse pesem prvoobhajancev, ko se je tako lepo razlegalo po cerkvi »k angelski mizi, prvičkrat grem«. S prvoobhajanci je pristopilo k obhajilni mizi tudi večina staršev in zelo dosti drugih vernikov. Po sv. maši so dobili otroci v župnišću obilen zajutrek. Seveda tudi fotografiranje ni smelo izostati.

Sv. Sebeščan. Marijin vrtec je priredil na Vnebohod materinski dan, ki je bil združen s prireditvijo naših prvoobhajancev. Popoldne po večernicah se je zbrala na dvorišču župnišča vsa fara.

Blagoslovitev novega križa. Na binkoštni ponedeljek bo pri Sv. Sebeščani blagoslovitev novega križa. Podoba Kristusa je izdelal g. Sojč iz Maribora. Križ sam pa so postavili domači obrtniki. Križ bomo nazivali: Slomšekov križ. V ponedeljek dne 1. junija, popoldne po večernicah, bomo šli k novemu križu v procesiji. Tudi darovanje bomo imeli, ker je križ dražji, kot smo računali.

Prijeta ciganska tolovaja. Med Brezovico in Salamenci sta izvedla ciganska brata Geza in Albert Kovač roparski napad, ki je bil razkrinkan po odtisu noge. Zvečer se je vračal proti domu Karl Žeks iz Pečincev. Naenkrat sta ga zastavila dva neznanca. Eden ga je strahoval z naperjeno karabinko, drugi mu je preiskal žepa in nahrbtnik. Odvzel mu je 250 Din, 15 komadov mila, nove čevlje in salamo. Napadeni je še dobil dva udarca v obraz, nakar je vzela noč roparja. Žeks je ovadil napad orožnikom, opisal je tolovaja kot bosá in ciganske govorce. Orožniki so si ogledali mesto napada in opazili odtis bosa noge, katerega so vili v mavec in so začeli preiskovati bosim ciganom v sosesčini noge. Z ulikom se je ujemala noga 25letnega cigana Geza Kovača v Brezovici. Prijeti je skrajaj tajil, pozneje pa je izdal še svojega brata Alberta. Ciganska brata sta bila na tatinskem pohodu za kokoši. Pri dveh posestnikih sta vlomila zastoj v kurnike. Radi neuspeha pri vlovih sta se lotila roparskega napada na Žeksa, ki ju bo spravil na nekaj let pod ključ.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Iz življenja v Addis Abebi po zasedbi.

Po italijanskih poročilih je v Addis Abebi že dalje časa povsem mirno in je življenje v čisto navadnem tiru. Obnovitvena dela so v polnem teku, banke poslujejo in predvsem je skrb Italijanov, da bi zboljšali v abesinski prestolnici prometne razmere, razsvetljavo in bi preiskrbeli mesto z zadostno količino pitne vode. Novi civilni guverner v Addis Abebi Bottai je peljal časnike v negušovo palačo, kjer so si ogledali, koliko je razčujana in nedotaknjena. V neguševi knjižnici je vse razbito, na tleh leži na stotine knjig. V nekaterih knjigah je videti še beležke s svinčnikom, ki si jih je delal

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Prav malo še. Ne gre mi od rok in po volji mi tudi ni. Če pa se vrnem prazna, me baša in Bistra tepeta. Po sili me hočeta prodati, ker nisem za nič.«

»Koliko si pa stara?«

»Dvajset let in tri.«

»Ali nikogar nimaš svojega: ne očeta, ne matere?«

»Oba sta mi umrla.«

»Ali omožena tudi nisi?«

»Ne. Bistra me je hotela vdati, toda baša ne pusti in jaz tudi nočem moža; moški so vsi hudobni.«

»Morda je tisti tvoj baša zadovoljen, da si ušla, in se ne briga več zate.«

»O ne, ne, povsodi me išče, ker hoče dobiti denarja zame. Tisoč dinarjev je hotel, stari pa je ponujal samo dve sto in še to je povrh zahteval, da baša s svojo družino čim prej čez mejo izgine. Zadaž za grmom sem prežala in sem vse čula. Ker je bilo ponoči, me nista opazila. Da me baša zalezuje, to vem gotovo. Večkrat sem ga videla, še včeraj — tam doli na vasi, ko je od hiše do hiše letal. Če me najde, bo strašno. Ne smem daleč iz gozda, skriti se moram.«

»Revica, kako bi ti človek pomagal?«

»Ni mi pomoči.«

»Jaz ti bom pomagala. V mesto pojdeva k orožnikom pa na sodnijo. Gospodje te morajo varovati.«

»Za nas cigane ni varstva. Nas vse zaničuje, zapirajo nas in preganjajo.«

»Tem bom pokazala!« se je potovka razhudila. »Če se bodo kaj omecovali, jim bo Jerca zagodla, in da Jerca ne piska na mile viže, to gospodje vedo.«

V tem trenutku je ciganka presunljivo zakričala:

»Ooh — tam je! tam je!«

Iz gozda je pridrvel divjak v rumeni obleki, z rdečim pasom in zelenim klobukom. Ciganka je hotela bežati, od strahu pa so ji otrpnile noge, tako da ni mogla prestopiti. Oklenila se je Jerce in zakričala:

»Pomagaj mi! Pomagaj mi! Ubil me bo.«

Ciganski poglavar je stal že pred njima. Kakor tigru so se mu režali beli zobje, v črnih očeh pa mu je gorel ogenj. Z bičem, ki ga je držal v desnici, je široko zamahnil in oplazil ciganko po hrbtu:

»Ali te imam, prekleta krotka!«

Dekle je na glas zatulilo in se še trdneje oklenilo potovke; ta pa jo je odrinila in ciganu iznenada zasolila dve krepki klofuti, eno na levo, eno na desno, ter zavpila nad njim:

Slomšekovi prazniki v Mariboru.

Praznik Presv. R. Telesa — molitven dan.

Ko bomo na praznik Presvetega Rešnjega Telesa spremljali našega Gospoda Jezusa Kristusa po naših poljih in logih, mimo naših kapelic in hiš, ko ga bomo prosili, da odvrne od nas vse zemeljske nadloge, Ga prosimo še to, da naj da svoj blagoslov delu za Slomškovu beatifikacijo. To delo še posebno potrebuje blagoslova, ker je začetno delo, ki se mora boriti z marsikaterimi ovirami. Mnogo ovir bodo odstranili Slomšekovi prazniki, ako bodo v redu potekali, zato molimo tudi v ta namen, da bi dosegli svoj cilj. Prosimo zato vse preč. duhovnike, da ljudi opozore pravočasno na ta namen, ki ga naj ima letos po vsej Sloveniji pri procesiji presvetega Rešnjega Telesa. Na sklepu procesije se naj opravi molitev za beatifikacijo. Verujemo, da bo ta dan Jezus posebno sprejemal našo molitev, ko bo kot Bog in Človek hodil z nami po vseh krajih naše domovine.

Priglasujte se za udeležbo!

Mnogi mislijo, da je dovolj, da vsak sam zase sklene, da pojde na Slomškov praznik v Maribor. Vedeti pa je treba, da se more za take prilike vse potrebno urediti le, ako se udeleženci preje priglasijo. Nikakor ni rečeno, da se tisti ne bi smeli praznikov udeležiti, ki se ne bi priglasili. Vendar zaradi reda pa prosimo, da to najpozneje do Binkoštnih praznikov storite. Vrak župni urad v obeh slovenskih škofijah ima prijavnice. Te prijavnice je treba izpolniti in poslati takoj po binkoštnih praznikih v Maribor. Prosimo, da noben preč. župni urad ne bi zastajal. Točnost je nujno potrebna. Vsak naj poleg že prijavljenih pripiše, koliko po njegovem mnenju se jih bo še naknadno priglasilo, da vemo poslati zadostno število izkaznic in znakov. Brez naše izkaznice ne bo mogoče dobiti polovične vožnje! Posebno pa velja dolžnost priglasenja za katoliške organizacije, to je za verska in kulturna društva, za skupine, zastave, godbe in pa za udeležbo pri skupnem sv. obhajilu možkih. To poslednje je treba vedeti še prav posebno.

Narodne noše v Mariboru!

Kot eden najlepših okraskov Slomškovih praznikov naj bodo naše narodne noše. Že deca, ki ima narodno nošo, naj na vsak način pride

dne 21. junija v Maribor. Če bomo mladini vsadili ljubezen do domače narodne noše, jo bomo ohranili domu! Odrasli naj pridejo v nedeljo dne 28. in na praznik dne 29. junija. Ko bodo naši ljudje videli lepoto domačega kroja, bo tudi pri nas na meji narodna noša postala naša praznična obleka. Zato vsi, ki razpolagate z narodno nošo, uredite, da pridete sami, ali pa da jo posodite za Maribor. Slomšek je ustvaril predpogoje, da je Maribor ohranjen narodu, Slomšek nas navaža, da naj ohranimo vse, kar je domačega, ker s tem ohranjujemo svoj dom.

Fantom kolesarjem.

Ob priliki Slomškovih praznikov dne 28. in 29. junija pripravlja Slovenska fantovska zveza kolesarsko potovanje v Maribor. Misel kolesarskega potovanja so fantje navdušeno pozdravili. Iz vseh strani, tudi iz Kranjskega, prihajajo številne prijave. Lahko računamo, da bo štela kolesarska armada nad 1500 kolesarjev.

Organizacija kolesarskega potovanja bo zahtevala mnogo dela in bo uspela le, če bomo našli polno razumevanje pri udeležencih. Predpogoj je točnost in disciplina.

Pripravljalni odbor nujno prosi, vse fantovske odseke in prosvetna društva, da takoj sporočijo število udeležencev. Opozorjamo, da bomo lahko oskrbeli shrambo za kolesa samo tistim, ki se bodo pravočasno priglasili.

Kolesarskega potovanja se lahko udeležijo vsi zavedni katoliški fantje, brez ozira na to, so organizirani ali ne.

Štajerski fantje se pripeljejo v Maribor dne 28. junija dopoldne, da se lahko udeležijo stanovskih zborovanj. Fantje iz Kranjskega pa se pripeljejo v Maribor med 4. in 5. uro popoldne.

Zvečer ob 7. bo za vse fante manifestacijsko zborovanje na Trgu Svobode.

Da bo naša kolesarska manifestacija učinkovitejša, je vodstvo predpisalo sledeče: Kolesarji naj imajo bele srajce z ovratnikom ter svetlomodro samovoznico. Tudi okrasitev kolesa mora biti enotna. Za okrasitev naj služi samo trikotna svetlomodra zastavica (iste barve kot kravata) višina 35 cm, širina pa 15 cm.

Na čelu posameznih skupin naj bodo fanfaristi. Naučijo se naj zlasti koračnico »Preljubo veselje«.

Kolesarskega potovanja se naj udeležijo predvsem krepki fantje, ki so dobri kolesarji. Slabicev in začetnikov ne jemljite seboj.

Nujno prosimo, sporočite takoj pripravljalnemu odboru naslov okrožnega, odnosno dekanjskega vodje kolesarskega potovanja. Ne odlašajte, čas hiti!

Važen je trening. Zato svetujemo, da prirejate krajše ali daljše kolesarske izlete, kot predpravo na kolesarsko potovanje.

Kjer prosvetnih društev ali fantovskih odsekov ni, pa naj vzamejo pripravo v roke drugi zavedni fantje. P. n. župne urade pa prosimo, da fante spodbujajo k čim lepši udeležbi.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Dne 7. junija odprizije popoldne prosvetno društvo »Zarja« obnovljeni zgodovinski spomenik »Črni križ« pri Hrastovcu, nato pa uprizori na prostem dramo istega imena. Po slovesni blagoslovitvi »Črnega križa« v »Črnem lesu«, ki bo ob dveh popoldne, zapoje združeni cerkveni pevski zbori Sv. Jurij, Sv. Marjeta, Sv. Rupert in Sv. Lenart v Slov. g. čisto novo, mogočno pesem ljubezni in novega pobratimstva »Črni križ«. Nato sledi ob štirih popoldne na velikem posojilniščnem dvorišču ob društveni dvorani Narodnega doma vprizoritev igre.

Ciril-Metodijev tabor pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah. Vsa benediška fara se je razživila in razgibala. Združila se je, da proslavi slovanska apostola sv. Cirila in Metoda. Na binkoštno nedeljo bo ta proslava dobila tudi zunanjo obliko. Višek celodnevne proslave bo gotovo igra »Naša apostola«, začela se bo popoldne ob 3. uri.

Lokavec pri Zgornjem Cnurku. Na binkoštni ponedeljek dne 1. junija, popoldne ob treh, bo igra »Matjaev Matija« v treh dejanjih.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Kdor hoče videti, kaj napravi ljubezen dveh sester, naj pride na binkošti, dne 31. maja, k Sv. Lenartu. Igralci tukajšnjega prosvetnega društva Ljudska knjižnica bodo igrali tridejanko »Prisegame«.

»Lump, ali misliš, da z ženskami lahko počneš, kar hočeš?«

Cigan je bil trd od samega začudenja. Pogledal je žensko, ki je bila za glavo večja od njega, potem se je zbral in jo umeril proti nji:

»Prekleta baba, posvetil ti bom!«

Kakor bi trenil, ga je Jerca prijela za roki, ga držala nekaj časa kakor v kleščah in ga tresla, potem pa ga je vrgla v travo, da je padel kakor poleno, in se zasmejala:

»Haha — takih kostrunov ko si ti naj mi pride deset, pa se jih Jerca ne ustraši. Že vse drugačni možakarji so jo pri meni skupili.«

Ko mačka se je cigan hitro pobral in je naglo jel za pasom in v hlačah nekaj iskati.

»Vraga,« je sopihal, »kje je nož?«

Ko je zletel v travo, mu je padel nož izza pasa. Potovka ga je s svojim bistrim očesom še pravi čas tagledala in se je brž sklonila:

»Tu je nož. Za spomin si ga bom obdržala na takega junaka, ti šalobarda zelena ti. Pridi mi še v pest, ti bom puščala kri, da je svoj živ dan ne polizeš več!«

Ciganu je bilo treba orjaško Jerco le pogledati pa se je prepiral, da ji s silo ni kos. Zato je začel vlepa:

»S teboj nimam kaj in tebi tudi ne bom nič storil.«

»Hahaha, kako si milosten!« se je smejala Jerca.

»Bodi vesel, da te ne klestim kakor kakega smrkovca! Kaj še čakaš in iščeš? Poberi se, drugače ti podkurim, da se boš komaj pobiral!«

»Po to kanaljo sem prišel, ki mi je ušla; drugega ničesar nočem.«

»Kanalja to dekle ni. In če Vanda noče s teboj, je nimaš pravice siliti.«

»Imam pravico. Moja je, njen oče sem.«

»Lažeš,« je zavpila ciganka; »Samo je bil moj oče in Kata moja mati. Oba sta umrla.«

»Vse, kar je bilo Samovo, sem jaz kupil.«

»A tako, dekleta kupujete in prodajate cigani! Čakaj, to bom naznanila!« je zagrozila Jerca.

»Prodati me hoče,« se je oglasilo dekle. »Kupca že ima.«

»Kdo to pravi?«

»Jaz vem. Tisoč dinarjev si hotel, oni pa ti je ponujal samo dve sto.«

»Kateri oni?«

»Starec z dolgo, sivo brado in s črno kapucno. Rekel ti je tudi, da se moraš hitro čez mejo zgubiti.«

Cigana so te besede silno razkačile. Prebledel je, ustnice so mu zatrepetale, iz prs mu je zadonel zamolkel, skoro živalski glas, divje je sopihnil in zarjul:

»Prekleta mrcina! Za grmom si vohala.«

»Še žival se oteplje in brani svojo prostost,« mu je zabrusila potovka pod nos.

cesar. V cesarjini kopalnici visi na steni kopalni plašč in več brisač. Zdi se, kakor da je lastnica pravkar ostavila prostor. Soba, v kateri je vodil neguš posvete, je vsa razdejana. Pleničci so mizo, ki je stala v sredi, prekucnili in razbili. Razbiti so tudi vsi težki stoli, ki so jim raztrgali sedeže iz pliša.

—
Italijani na delu za izkoriščanje Abesinije z domačimi denarnimi sredstvi.

Italij. časopisje objavlja načrte za izkoriščanje zasedene Abesinije z domačimi denarnimi sredstvi, ker trajajo sankcije že sedmi mesec. Če Italija ne bi dobila radi sankcij inozemskega posejila, bodo Italijani sami zbrali za prvo